

Ominaisarvoja

Olkoon $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$. Luku $\lambda \in \mathbb{R}$ on matriisin ominaisarvo, jos on olemassa $v \in \mathbb{R}^n, v \neq 0$,
 s.e.,

$$Av = \lambda v.$$

Vektori v on vektori ominaisvektori.

Huom: Jos $v \neq 0$ on ominaisvektori, niin mikä tahansa muoto $\alpha v, \alpha \neq 0$, on myös ominaisvektori. Uusi ominaisvektori valitaan siten, että $\|v\| = 1$.

Ominaisarvon laskenninen: Oletetaan, että λ on ominaisvektori, eli

$$(A - \lambda I)v = 0, \quad v \neq 0, \quad (*)$$

siis $I = \begin{bmatrix} 1 & & \\ & \ddots & \\ & & 1 \end{bmatrix} \in \mathbb{R}^{n \times n}$. Jos $(A - \lambda I)$ olisi kääntyvä matriisi, niin yhtälöstä (*) seuraisi $v = 0$. Siis λ on jollain tavalla

$$P_A(\lambda) = \det(A - \lambda I) = 0.$$

$P_A(\lambda)$ on matriisin A karakteristinen polynomi, ja λ on sen nollakohta.

Esim:

$$A = \begin{bmatrix} 1 & -3 \\ -3 & 2 \end{bmatrix}$$

$$P_A(\lambda) = \det(A - \lambda I) = \begin{vmatrix} 1-\lambda & -3 \\ -3 & 2-\lambda \end{vmatrix}$$

$$= (1-\lambda)(2-\lambda) - 9 = \lambda^2 - 3\lambda - 7$$

$$P_A(\lambda) = 0$$

$$\Rightarrow \lambda = \frac{3}{2} \pm \sqrt{\frac{9}{4} + 7} = \frac{3 \pm \sqrt{37}}{2}$$

Koska yleisesti polynomi P_λ ei taantoe ollen mitään reaalista jouta, niin ominisarvojen käsite laajennetaan koskenaan kompleksisiin ominisarvoihin.

Esim:

$$A = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{bmatrix}$$

$$P_A(\lambda) = \begin{vmatrix} -\lambda & 1 \\ -1 & -\lambda \end{vmatrix} = \lambda^2 + 1 = (\lambda - i)(\lambda + i);$$

Ominisarvot $\lambda = i$ ja $\lambda = -i$.

Sannoin, kun ominisarvo on kompleksinen, ei voida toistaa täyttyvää reaalista ominaisvektoria, vaan ominaisvektori voi myös olla kompleksinen.

Esimerkki: Edellisestä esimerkistä otetaan ominais-
vektorit :

$$\underline{\lambda = i}: \quad Av = iv \Leftrightarrow \begin{cases} v_2 = iv_1 \\ -v_1 = iv_2 \Rightarrow v_2 = -\frac{1}{i}v_1 = iv_1 \end{cases}$$

$\Rightarrow v_2 = iv_1$. Valitaan esim.

$$v = \begin{bmatrix} 1 \\ i \end{bmatrix};$$

$$\underline{\lambda = -i}: \quad Au = -iu \Leftrightarrow \begin{cases} u_2 = -iu_1 \\ -u_1 = -iu_2 \Rightarrow u_2 = \frac{1}{i}u_1 = -iu_1 \end{cases}$$

$\Rightarrow u_2 = -iu_1$. Valitaan esim.

$$u = \begin{bmatrix} 1 \\ -i \end{bmatrix}$$

Osa olennaisista johtomatriiseista, joiden ominaisarvot
ovat aina reaalilukuita. Tarkitsemme joitain kesit-
teitä.

Kompleksisen vektorin $v \in \mathbb{C}^n$ normi määritellään

$$\|v\| = \sqrt{\sum_{j=1}^n |v_j|^2}, \quad |v_j| = v_j \in \mathbb{C} \text{ on moduli}$$

Hermittilinen transpoosi eli adjungointi:

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & & \vdots \\ a_{m1} & \dots & a_{mn} \end{bmatrix} \in \mathbb{C}^{m \times n}, \quad A^+ = \begin{bmatrix} \overline{a_{11}} & \dots & \overline{a_{m1}} \\ \overline{a_{12}} & & \vdots \\ \vdots & & \vdots \\ \overline{a_{1n}} & \dots & \overline{a_{mn}} \end{bmatrix} \in \mathbb{C}^{n \times m}$$

Kompleksin vektorin normin pituus ($z\bar{z} = |z|^2, z \in \mathbb{C}$)

$$\|v\|^2 = v^+ v = [\bar{v}_1 \ \bar{v}_2 \ \dots \ \bar{v}_n] \begin{bmatrix} v_1 \\ \vdots \\ v_n \end{bmatrix} = \sum_{j=1}^n |v_j|^2$$

Matriisi $A \in \mathbb{C}^{n \times n}$ on hermittilinen eli itsen adjungointi,
jos

$$A^+ = A.$$

Esitetty: reaalinen symmetrinen matriisi on hermittilinen.
Piste

$$(Av)^+ = v^+ A^+$$

Jos $u, v \in \mathbb{C}^n$ lineaarisia vektoreita, kompleksinen sisä-
tulo on

$$u^+ v = \sum_{j=1}^n \bar{u}_j v_j$$

Huomaa:

$$\overline{u^+ v} = \sum_{j=1}^n \overline{\bar{u}_j v_j} = \sum_{j=1}^n u_j \bar{v}_j = v^+ u$$

Sis kompleksinen sisätulo on reaaliluvun vastainen,
jos se on reaalinen.

Näyte tästä, että ittheadjungaoiden matriisin ominais-
arvot ovat reaalisia: Ollaan $A^+ = A$, ja

$$Av = \lambda v, \quad v \neq 0, \quad v \in \mathbb{C}^n.$$

Tällöin

$$\lambda \|v\|^2 = v^+ (\lambda v) = v^+ Av$$

Kompleksi konjugaamalla,

$$\begin{aligned} \overline{\lambda} \|v\|^2 &= \overline{v^+ (Av)} = (Av)^+ v \\ &= v^+ \underbrace{A^+}_A v = v^+ Av = \lambda \|v\|^2, \end{aligned}$$

eli $\overline{\lambda} = \lambda$, mikä merkitsee, että $\lambda \in \mathbb{R}$.

Osoitetaan, että jos λ ja μ ovat kaksi

ittheadjungaoiden matriisin erisistä ominais arvoa,
ja

$$Av = \lambda v, \quad v \neq 0$$

$$Au = \mu u, \quad u \neq 0,$$

näin vektorit u ja v ovat keskenään korthi-
suoria, toisin sanoen,

$$u^+ v = 0.$$

Tämä nähdään seuraavasti:

$$\lambda u^+ v = u^+ (\lambda v) = u^+ (Av)$$

$$= u^+ Av = u^+ A^+ v$$

$$= (Au)^T v = (\mu u)^T v = \mu u^T v, \quad \mu \in \mathbb{R}$$

joten

$$\underbrace{(\lambda - \mu)}_{\neq 0} u^T v = 0,$$

ja siis välttämättä $u^T v = 0$.

Lasketaan tässä vielä esimerkki:

Esim: Olkoon $A = \begin{bmatrix} 1 & -3 \\ -3 & 1 \end{bmatrix};$

A on symmetrinen, joten sen ominaisarvot ovat reaaliset:

$$\det(A - \lambda I) = \begin{vmatrix} 1 - \lambda & -3 \\ -3 & 1 - \lambda \end{vmatrix} = (1 - \lambda)^2 - 9 = 0$$

$$\Leftrightarrow 1 - \lambda = \pm 3 \quad \text{eli} \quad \lambda = 1 \mp 3 \quad \left(\begin{matrix} -2 \\ 4 \end{matrix} \right)$$

Koska ominaisarvot ovat ei-nollat, vastaukset ominaisvektoreille ovat kahdimuotoiset

$\lambda = -2$:

$$Av = \lambda v \Leftrightarrow \begin{bmatrix} 1 & -3 \\ -3 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \end{bmatrix} = -2 \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \end{bmatrix}$$

$$\Leftrightarrow \begin{cases} v_1 - 3v_2 = -2v_1 \\ -3v_1 + v_2 = -2v_2 \end{cases} \quad \Leftrightarrow \quad 3v_1 - 3v_2 = 0$$

$\Rightarrow v_1 = v_2$; Valitaan $v = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$

$\lambda = 4$:

$$Au = \lambda u \quad (\Rightarrow) \quad \begin{bmatrix} 1 & -3 \\ -3 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} u_1 \\ u_2 \end{bmatrix} = 4 \begin{bmatrix} u_1 \\ u_2 \end{bmatrix}$$

$$(\Rightarrow) \quad \begin{cases} u_1 - 3u_2 = 4u_1 \\ -3u_1 + u_2 = 4u_2 \end{cases} \quad (\Rightarrow) \quad 3u_1 + 3u_2 = 0$$

$$(\Rightarrow) \quad u_1 = -u_2; \quad \text{Valitaan} \quad u = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \end{bmatrix};$$

Nyt

$$v^T u = v^T u = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \end{bmatrix} = 0,$$

kuuten pistääkin.

Jos muodotamme vektoreista u ja v matriisin

$$U = [v \ u] = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{bmatrix},$$

nin U on ortogonaalmatriisi, ts. sen sarakevektorit ovat yhtäsuuren pituisia keskenään kohtisuorana olevia vektoreita. Päte:

$$\begin{aligned} U^T U &= \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{bmatrix} = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 2 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} = I, \quad \text{eli} \end{aligned}$$

$$\boxed{U^T = U^{-1}} \quad \left(\begin{array}{l} \text{Ortogonaalimatriisin} \\ \text{määr.} \end{array} \right)$$

ylleisesti: Oletetaan $u_1, u_2, \dots, u_n \in \mathbb{R}^n$, ja

$$u_j^T u_j = \|u_j\|^2 = 1, \quad 1 \leq j \leq n$$

$$u_j^T u_k = 0, \quad \text{kun } j \neq k,$$

eli lyhyesti,

$$u_j u_k^T = \delta_{jk}.$$

Määritellään matriisi $U \in \mathbb{R}^{n \times n}$ siten, että sen j :n sarake on u_j ,

$$U = [u_1, u_2, \dots, u_n]$$

Tällöin

$$U^T U = \begin{bmatrix} u_1^T \\ u_2^T \\ \vdots \\ u_n^T \end{bmatrix} [u_1, u_2, \dots, u_n]$$

$$= \begin{bmatrix} u_1^T u_1 & u_1^T u_2 & \dots & u_1^T u_n \\ u_2^T u_1 & u_2^T u_2 & \dots & u_2^T u_n \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ u_n^T u_1 & u_n^T u_2 & \dots & u_n^T u_n \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & & & 0 \\ & 1 & & \\ & & \ddots & \\ 0 & & & 1 \end{bmatrix}$$

$$= I,$$

joten U on ortogonaalimatriisi.

Tehdään nyt seuraava havainto: Olkoon $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ symmetrinen matriisi, jonka ominaisarvot ovat erisuuria, $\lambda_1 > \lambda_2 > \dots > \lambda_n$. Tällöin ominaisarvoja vastaavat ominaisvektorit ovat keskenään kohtisuoria, ja niiden normit voidaan valita 1.

$$A u_j = \lambda_j u_j, \quad \|u_j\| = 1, \quad 1 \leq j \leq n$$

Muodotetaan matriisi $U = [u_1, u_2, \dots, u_n]$, josta on siis ortogonaalinen,

$$U^T U = U U^T = I$$

Lasketaan matriisitulo AU :

$$\begin{aligned} AU &= A [u_1, u_2, \dots, u_n] = [A u_1, A u_2, \dots, A u_n] \\ &= [\lambda_1 u_1, \lambda_2 u_2, \dots, \lambda_n u_n], \end{aligned}$$

eli matriisin U sarakkeet on skaalattu vastaavalla ominaisarvolla. On helppo nähdä, että sarakkeiden voidaan todentaa matriisitulon diagonaalimatriisin kanssa:

$$[\lambda_1 u_1, \lambda_2 u_2, \dots, \lambda_n u_n] = [u_1, u_2, \dots, u_n] \underbrace{\begin{bmatrix} \lambda_1 & & \\ & \lambda_2 & \\ & & \ddots \\ & & & \lambda_n \end{bmatrix}}_{= \Lambda} = U \Lambda$$

missä missä

$$\Lambda = \text{diag}(\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n).$$

Olemme saaneet tuloksen

$$AU = U\Lambda.$$

Kerrotaan yhtälö vasemmalta U^T :llä, ja muistetaan, että U on ortogonaalinen, jolloin me

$$U^T A U = \Lambda$$

Sanellaan, että ortogonaalimatriisi U diagonalisoi matriisin A .

Edellä oletettiin, että

- (1) A on symmetrinen
- (2) A :n ominaisarvot ovat erisuurat

Voi sanoa lyhyä, löydetään aina ortogonaalisen U , josta diagonalisoi anteen matriisin $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$.
Vastaus on ei.

Pätee kuitenkin: Joskin symmetrinen matriisi voidaan diagonalisoida ortogonaalimatriisillä. Tutkitaan asiaa jatkossa lähemmin.